

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. prosince 2019 o stížnosti odsouzeného XXX, narozeného XXX v XXX, trvale bytem XXX, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 12. 11. 2019, č. j. 0 PP 289/2019-34,

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl okresní soud tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku za použití § 331 odst. 1 tr. řádu zamítá žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 31. 1. 2019, sp. zn. 17 T 3/2019 a rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 22. 10. 2018, sp. zn. 2 T 92/2018, ve spojení s usnesením téhož soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 2 T 92/2018. Svě rozhodnutí okresní soud odůvodnil tím, že doposud nelze uzavřít, že chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti ve výkonu trestu, by mohly podmíněné propuštění umožnit. Jedná se o nikoli nadprůměrný způsob výkonu trestu odnětí svobody se dvěma kázeňskými odměnami a zařazením pro výkon trestu do II. diferenční skupiny, kde jsou zařazení odsouzení s kolísavým přístupem k výkonu trestu. Okresní soud má zato, že v případě odsouzeného dosud nebyla splněna podmínka prokázání polepšení, respektive že by odsouzený ve výkonu trestu plnil své povinnosti nadstandardním způsobem. V případě odsouzeného není ani předpoklad vedení řádného života do budoucna, neboť ten byl v minulosti opakovaně odsouzen a v období posledních pěti let byl 2x ve výkonu trestu odnětí svobody. Na uvedených závěrech nic nemůže změnit ani zajištěné ubytování a zaměstnání pro odsouzeného pro případ podmíněného propuštění, neboť se nejedná o natolik významné aspekty, které by byly způsobitelné v dané situaci výše rozvedené negativní faktory na straně odsouzeného podstatným způsobem eliminovat.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně dvakrát písemně doplnil. Svou stížnost odsouzený odůvodnil tím, že nejprve zrekapituloval důvody, které vedly okresní soud k zamítnutí jeho žádosti o podmíněné propuštění. S odůvodněním okresního soudu odsouzený nesouhlasí a namítá, že v době rozhodování okresního soudu již bylo navrženo jeho přeřazení do I. diferenční skupiny, ke kterému nakonec i došlo dne 19. 12. 2019 (správně má být patrně uvedeno 19. 11. 2019). V každém případě již samotné podání návrhu znamená, že odsouzený splňuje podmínky pro přeřazení do I. diferenční skupiny a způsob výkonu trestu odsouzeným tak musí být již v té době nadstandardní. Proto také byla odsouzenému povolena návštěva rodinných příslušníků, ze které se řádně vrátil a další je plánována na 21. 12. 2019. Z těchto důvodů má odsouzený zato, že okresní soud nedostatečně zjistil skutkový stav, pro který by mohl objektivně rozhodnout o jeho žádosti. Odsouzený rovněž nesouhlasí se závěrem okresního soudu, že v jeho případě není důvodný předpoklad vedení řádného života v případě podmíněného propuštění na svobodu, neboť soud tuto podmínku odůvodnil mechanicky s ohledem na jeho trestní minulost. Odsouzený poukazuje na judikaturu Ústavního soudu, podle které má být přihlíženo především ke způsobu výkonu trestu odsouzeným a prognóze jeho chování do budoucna. Z těchto důvodů

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Černíková.

odsouzený navrhl, aby krajský soud napadené usnesení změnil a podmíněně ho propustil na svobodu za případného uložení dalších opatření.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného není důvodná.

Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

Předně krajský soud uvádí, že v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal žádné pochybení, a proto z důvodů stručnosti odkazuje na odůvodnění okresního soudu, s jehož závěry se zcela ztotožňuje. Nad jejich rámec a k dalším námitkám uplatněným odsouzeným v podané stížnosti krajský soud uvádí, že i podle jeho názoru nelze dosud uzavřít, že by odsouzený ve výkonu trestu svým chováním a zejména plněním svých povinností prokázal polepšení ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Pro uvedené svědčí to, že odsouzený se v rámci výkonu trestu chová sice slušně, plní program zacházení, nově měl být pro výkon trestu zařazen do I. diferenciacní skupiny, ale přestože nebyl kázeňsky trestán, tak zároveň za dobu výkonu trestu mu byly uděleny pouze dvě kázeňské odměny a je tak zřejmé, že dosavadní výkon trestu byl pouze průměrným a nikoliv nadstandardním, který je předpokládán pro dosažení polepšení ve smyslu uvedeného § 88 odst. 1 tr. zákoníku. To ostatně potvrzuje skutečnost, že odsouzený doposud vykonával trest ve II. diferenciacní skupině a nově má trest vykonávat v I. diferenciacní skupině teprve v řádu dnů. Především však na straně odsouzeného není splněna podmínka důvodného předpokladu vedení řádného života v případě jeho podmíněného propuštění na svobodu, neboť odsouzený má 14 záznamů v rejstříku trestů, ve výkonu trestu odnětí svobody je potřetí a pro tyto skutečnosti ve spojení s tím, že se osobnostně jeví jako méně zodpovědný s oslabenou vůlí a sebedisciplinou, nebylo doporučeno vyhovění jeho žádosti ani ze strany ředitele věznice. Odsouzený se tedy v minulosti opakovaně dopouštěl trestné činnosti, a to i po výkonech předchozích nepodmíněných trestů odnětí svobody, když právě tato skutečnost způsobuje, že i podle názoru krajského soudu nelze důvodně očekávat, že by v případě svého podmíněného propuštění vedl řádný život. Tak, jako okresní soud, má i krajský soud zato, že výše uvedené závěry nemůže změnit ani odsouzeným doložený příslib zaměstnání a bydlení.

Protože v napadeném usnesení ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Pardubice 18. prosince 2019

JUDr. David Čejka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Černíková.